

Samspelet mellan att uttrycka och att inprägl

Välkomna, mina käraste, käraste vänner. Var välsignade, var och en av er. Välsignad är denna kväll. Må detta föredrag hjälpa er alla att göra framsteg på denna väg, att hitta saknade ledtrådar och upplysning var ni än kämpar i mörkret.

Människans kamp utgör en ständig strävan mot ljus, oavsett om ni vet om det eller inte. När jag säger ljus, menar jag sanningens ljus – lyckans sanning. För i sanningen måste man vara lycklig. När ni förlorar sanningen, är det alltid på grund av att ni letar efter mycket mer komplicerade lösningar än sanningen. Ni tittar mycket längre fram, bort från där svaret finns.

Ni är präglade av föreställningen om att lyckan endast kan uppnås i en avlägsen framtid. Ni strävar mot framtiden, medan lyckan finns i nuet. Jag har sagt detta tidigare, mina vänner, men det är inte fullt ut förstått av de flesta av er. Jag vill därför tala lite mer om detta och visa er vägen mot att uppleva det.

Om du verkligen förstår dig själv i relation till just detta ögonblick, trots att du tillfälligt är olycklig, måste du vara lycklig. Med andra ord – och detta kan låta som en motsättning, men det är det inte – oavsett hur olycklig du är nu, måste du genom att förstå detta nu vara lycklig. Omvänt, oavsett hur gynnsamma omständigheterna är och oavsett hur lycklig du kanske tror att du är i denna stund, kan du inte vara helt lycklig om du inte lever fullt ut i stunden och förstår den i relation till dig själv.

När jag talar om nuet och om stunden, kan detta bara innebära en sak – det vill säga du själv. Din syn på världen – din inställning till livet, till händelser och till andra – kan bara vara ett resultat av din syn på och inställning till dig själv. Om du förstår dig själv i relation till livet, i denna stund, kan du omöjligen befinna dig i mörker.

Jag har gett er många verktyg för att nå er själva och därmed leva i nuet. Hela denna väg – med alla dess metoder och olika infallsvinklar – handlar om detta primära mål. När du förverkligar dig själv, när du hittar ditt verkliga jag, befinner du dig i nuet – i själva akten av att vara i dig själv.

I vårt arbete på denna väg har vi två grundläggande förfaranden som båda är nödvändiga. Det ena är att upptäcka, uttrycka och tömma det som finns inom dig, så att det kan omprövas vad gäller dess innehåll av sanning och verklighet. Det andra är att inpräglade, forma och rikta krafterna inom dig för att skapa gynnsamma, eller mer varierande, omständigheter. Dessa förfaranden är ömsesidigt beroende av varandra. För att kunna leva meningsfullt och dynamiskt, är det nödvändigt att det finns en inbördes relation mellan dem. Jag kan se att många av er, mina vänner, ofta är förvirrade kring denna lyckliga interaktion, det ömsesidiga samspelet mellan att uttrycka och inpräglade, mellan att tömma och införa sanningen. När det saknas harmoni mellan dessa två aktiviteter, måste det finnas förvirring och mörker.

Oavsett hur viktigt vart och ett av dessa två förfaranden är i sig, kommer uppfyllelsen du söker att bli ouppnåelig om du använder det ena i stället för det andra. Det är inte lätt att veta när den ena och den andra aktiviteten är lämplig. Låt oss försöka belysa detta ämne lite mer.

Från våra tidigare strävanden vet ni alla hur viktigt det är att undersöka era omedvetna tankar och reaktioner. Ni vet alla att när man tar ett sanningsenligt begrepp och inpräglade det över ännu icke igenkända, osanna idéer, är detta bara ett självbedrägeri, en överlagring. Det kan inte skapa en genuin och konstruktiv inställning. Psyket är som ett kärl. Om det är fyllt med grumligt vatten och du håller rent vatten i det, blir även det klara vattnet grumligt. Det grumliga vattnet måste därför först tömmas. När jag säger att det måste tömmas, innebär det att man måste förstå dess innehåll. Man måste förstå att vissa missuppfattningar gör vattnet grumligt, vilka dessa missuppfattningar är och på vilket sätt de utgör missuppfattningar. Detta är att uttrycka, att utföra tömningen.

Låt oss först undersöka detta att uttrycka. En av de viktigaste aspekterna att titta på är kampen för att lösa problem på falska grundvalar. Frågan som slumrar inom dig – frågan som du omedvetet formulerar vad gäller en viss inställning till livet – grundar sig i ett helt felaktigt antagande. Det är ofta ett obefintligt problem i sig eller så existerar det på ett helt annat sätt än du medvetet eller omedvetet överväger. När du bygger upp försvar mot ett obefintligt problem, måste du trassla dig djupare in i ett nät av förvirringar, hur du än kämpar, hur du än försvarar dig. Detta utgör den generella svårighet som hela mänskligheten konfronteras med, även de som redan befinner sig på en väg mot självförverkligande. Var och en av er behöver fortfarande ta er ur sådana bekymmersamma belägenheter: att kämpa och försvara sig mot felaktiga antaganden, icke existerande faror.

Ni har redan gjort sådana upptäckter och vissa av er har redan befriat er från några av de falska striderna. Ni har förstått dem i viss utsträckning, men jag dristar mig till att säga att var och en av er här – och var och en av er som läser dessa ord – fortfarande kämpar mot ett problem som inte existerar.

Låt oss ta ett mycket vanligt, enkelt exempel för att göra det lättare för er att följa mig. Var och en av er är ständigt rädd, på ett eller annat sätt, för att vara otillräcklig, bli avvisad, ses ned på eller inte tas på allvar. Oavsett om du medvetet betraktar detta som ett problem hos dig eller inte, slåss du mot det och försöker lösa det på ditt eget sätt. Att försöka lösa ett problem som inte existerar, måste skapa verkliga problem. Problemet som du slåss mot är en innehållslös idé, för andra är inte ute efter att avvisa eller förminska dig, så som du ofta känslomässigt uppfattar det. Oavsett om du är medveten om det i denna stund eller inte, består nio tiondelar av dina inställningar till livet – till dig själv och till andra – av en kamp mot detta felaktiga antagande. För att försvara dig mot denna fruktade händelse, bygger du upp en utstuderad struktur.

När man påbörjar en sådan väg – och ofta när man redan har befunnit sig på den under en längre tid, utan att särskilt tänka på det – är strävandena inriktade på att göra att denna fruktade händelse inte besannas. Du hoppas med andra ord på att kunna göra dina försvar mer adekvata, för att vara bättre rustad att lösa problemet med att vara avvisad och otillräcklig – ett problem som inte existerar. Så länge man rör sig i den riktningen, kan en verklig lättnad inte infinna sig. Du måste först inse att alla dina energier, alla dina mål, är inställda i en riktning som inte har något realistiskt berättigande. Du fokuserar på en illusion, inte på verkligheten. När denna insikt väcks inom dig, projicerar du inte längre in i framtiden en fullkomning av dig själv och en fullkomlig livsupplevelse. Du behöver inte längre sträva mot att vara något som du inte är. Nu kommer då att vara helt tillfredsställande. Varhelst du befinner dig i den stunden, måste denna tömning ske.

Tömningen består av att se och erkänna att problemet som du kämpar mot inte utgör ett verkligt problem, utan ett överkligt problem – en bild! Ur detta överkliga problem uppstår ett antal allmänna och specifika missuppfattningar och destruktiva inställningar. Ni kommer att hitta följande faktor kopplad till det, som jag har diskuterat tidigare men som behöver diskuteras igen i denna kontext. När du har en önskan eller ett mål som är rättmätigt och realistiskt, men som förblir ouppfyllt, är det kampen mot ett problem som inte existerar som blockerar det. Som ett resultat av kampen, motarbetar en nej-ström dina medvetna önskningar. Det är nödvändigt att bli specifikt medveten om detta samband.

Närhelst ett mål för ett självuttryck och en uppfyllelse envist förblir ouppfyllt, förbises en förnekande inställning som inte vill ha det, som håller dig tillbaka från det. Det finns en inställning som – även utan att säga ett direkt nej till det – vägrar att sträcka sig efter det, av vilka motivationer och anledningar det nu kan vara. Om du envisas med att förneka det faktum att du avvisar din självaste önskan, kan du inte avlägsna hopplösheten som alltid är en biprodukt av en sådan inre situation. Så länge du endast är medveten om din medvetna önskan och inte ser hur du omedvetet håller tillbaka önskan från dig, måste det finnas hopplöshet. Det enda sättet som

hopplösheten kan lösas upp, är genom att gå direkt i riktning mot den sidan inom dig som säger ”Nej, jag vill inte ha det”. Detta har fortfarande inte gått upp för många av mina vänner som dröjer sig kvar och lever i sin hopplöshet. Säg i stället: ”Om jag känner en hopplöshet för att jag inte får det jag önskar, vad är det inom mig som säger nej till det? Jag vill och avser att upptäcka detta förnekande.” Hopplösheten kommer då att lösas upp.

De negativa inställningarna gentemot uppfyllelsen behöver avtäckas, liksom det icke existerande problemet som du kämpar mot. Då och endast då kommer dina blockeringar att lösas upp.

Nu kommer jag till det andra förfarandet, detta att inpräglade, att föra in. Där du befinner dig i osanning, måste sanningen förstås. Bakom varje osanning, finns sanningen. Den kan inte utplånas eller lösas upp eller fås att försvinna genom felaktiga antaganden från din sida. Att förstå sanningen är oerhört viktigt. När du upptäcker ett falskt begrepp behöver du förstå vad som är osant i det. På vilket sätt är det osanningsenligt? Vad är det sanningsenliga begreppet som finns bakom det? Jag jämförde en gång detta med solen bakom molnen. Om en person lever i ett klimat där solen sällan kommer fram och han eller hon glömmer bort att solen finns, blir resultatet hopplöshet. Genom att inse att solen finns bakom molnen, finns det ingen hopplöshet ens medan molnen kvarstår. Det är samma sak med sanningen och osanningen. Inse att oavsett hur negativa, hur hopplösa, hur olyckliga dina tillfälliga sinnesstämningar är, är sanningen den motsatta. Sanningen är lycka, även om du inte kan uppleva den just nu. Denna vetskap, förståelsen av den principen, kommer att leda dig närmare förståelsen av din särskilda tillfälliga osanning och sanningen bakom den.

Du kan inte inpräglade dig själv med ett specifikt sanningsenligt begrepp innan du förstår ditt specifika osanningsenliga begrepp. Först då är präglingen av din psykiska substans genomförbar. Så länge du befinner dig i villfarelse, vet du inte på vilket sätt du befinner dig i osanning, på vilket sätt problemet som du slåss mot är överkligt och varför det är så. Så länge du bortser från faktumet att det särskilda problemet som du kämpar med inte existerar i verkligheten, hur kan du låta dig inpräglas av de motsvarande sanningsenliga idéerna?

Den ständiga växelverkan mellan dessa två förfaranden är av stor betydelse, mina vänner. Det vore ett misstag att anta att dessa två förfaranden följer efter varandra i tur och ordning på denna väg – först att uttrycka, sedan att inpräglade. Fram till en viss punkt är en persons arbete koncentrerat på att ta fram det som finns inombords. Först då börjar granskningen och analysen av detta material. Både att uttrycka och inpräglade måste finnas med hela tiden, från början och framåt. Båda aktiviteterna är alltid nödvändiga. Precis i början av en sådan väg är personligheten fortfarande fylld med missuppfattningar och är helt omedveten om sina förvirringar. Allt detta material behöver då uttryckas. För att lyckas med ett sådant uttryck, är det nödvändigt att i

stunden förstå och inpräglade jaget med sanningsenliga uttalanden. Denna inprägling har förmågan att samla inre krafter och rikta in dem i rätt kanaler. Din intention måste vara tydligt formulerad för att aktivera de nödvändiga inre förmågorna. Detta kommer att förhindra stagnation och möjligheten att ge upp i förtvivlan och förvirring. För att åstadkomma detta, även i ett tidigt skede när det inre kärlet är fyllt med oklar substans som behöver tömmas, måste en ständig växelverkan råda mellan att inpräglade – att uttala sanningen och formulera en konstruktiv intention – och att uttrycka.

Allteftersom du fortskrider på denna väg och gör framsteg, för det inre kärlet fram de falska idéerna, felaktiga slutsatserna, problemen som egentligen inte existerar och som du slåss mot på felaktiga grundvalar. Det är då ännu viktigare att det finns ett harmoniskt samspel mellan båda aktiviteterna. Den korrekta tidpunkten för när det ena eller det andra är lämpligt behöver upptäckas.

Det finns ingen regel, mina vänner, för när det ena ska betonas mer än det andra av dessa två sätt att närma sig jaget. Det enda sättet som du kan upptäcka den här balansen, är genom att känna in dig själv och lyssna på dina innersta själsrörelser. Genom att göra det, blir du inte bara finkänsligt lyhörd för stundens behov i detta avseende, utan du kommer också att stärka din jagförnimmelse¹. Genom att hedra den individuella rytmen i din personliga väg, antar du ett eget ansvar i stället för att försöka passa in i föreskrivna regler. Din egen kosmiska intoning kan endast utvecklas när du riktar in dig mot den, medvetet och avsiktligt. Den kan inte uppenbara sig om du blundar för att den finns eller utövar blinda, rigida metoder.

Människor har en alltför inrotad tendens till att lyda en auktoritet. Vi har diskuterat detta en hel del i det förflutna, men aldrig riktigt i detta sammanhang. På ett mycket subtilt och ännu i hög grad oupptäckt sätt, bedriver ni till och med en sådan befriande aktivitet som arbetet på denna väg – vars syfte är att uppnå fullständig jagförnimmelse på alla tänkbara sätt – utan att använda materialet i överensstämmelse med vad ert psyke behöver för stunden. Ni försöker använda materialet som om det innehöll regler att låta sig styras av. Detta har naturligtvis en hämmande effekt. Även om ett sådant förfarande inte kan förgöra den vitala strömmen inom er, uppmuntrar det inte att den kommer till uttryck.

Föredragen – allt material och all hjälp som ges till er på denna väg – är bara till nytta om du fritt tar en aspekt i taget av undervisningen som är lämplig för dig vid en viss tidpunkt. Mina vänner, det finns med andra ord en enorm skillnad mellan att försöka använda dessa ord i stunden – att fullfölja och lyssna in i dig själv och fritt tillåta vad som kan komma upp – och att känna igen att materialet som framträder passar in i det ena eller andra av undervisningens föredrag eller

¹ Eng. "selfhood". Övers. anm.

uttalande. Detta är ett rakt motsatt förfarande. Alltför ofta försöker ni på ett subtilt och dolt sätt att hitta och pressa in er själva i redskapen som har getts till er, snarare än att ringa in ert inre material först och välja redskapet därefter. Det senare förfarandet kommer att göra dig fri, medan det förra fortsätter att binda dig. Endast auktoriteten har förändrats, inte du och dina inställningar. Detta blir ännu mer förvirrande eftersom allting som ni lär er och hör om, pekar mot frigörelse och jagförnimmelse och eget ansvar. Det är därför lätt att förbise det subtila slaveriet där själsrörelserna pressas in i mönster och stadier av detta arbete, snarare än att man låter dem komma ut och sedan se stadierna som de passar in i. För att göra detta, måste du ha modet att fråga: ”Är jag nu mer i behov av att tömma ut, då en tyngd och depression indikerar att jag tittar bort från vad som verkligen stör mig, eller behöver jag instruera mig själv?”

En instruktion kan också vara nödvändig när det är viktigt att tömma ut, men dess karaktär skiljer sig helt. Att inpräglade behovet av att uttrycka – för att se och möta det som finns inombords, för att övervinna motstånd och den överkliga rädslan för att göra det – innebär att använda inprägling för att bli mer kapabel att uttrycka. När du har uttryckt det som finns inombords i tillräcklig grad, blir inpräglingens natur att uttala det sanningsenliga begreppet i motsats till det falska begreppet.

För att sammanfatta: Inpräglingen har två olika aspekter. Den ena hjälper till att övervinna motståndet mot att uttrycka. Den andra omorienterar och återskapar den inre personligheten genom att man medvetet formulerar och på djupet förstår sanningen, i motsats till osanningen.

Ett negativt, destruktivt medvetande kan omorienteras först efter att du förstår att det finns en inre kamp mot ett problem som inte existerar och att kampen till slut ges upp. När du kommer till den förståelsen, är inpräglingen av det andra slaget nödvändig. Utan den tynar förståelsen bort efter ett tag och dina gamla, vanebundna känslor återgår till sin långvariga rädsla i blind automatik. Detta förhindras endast genom att veta sanningen. För att veta sanningen, måste det nu tomma kärlet fyllas med sanning, så att det inte kan fyllas på nytt med en osanning.

Målet med detta umgänge mellan ditt yttre sinne och ditt innersta jag, är att finna den riktiga rytmen och balansen mellan att inpräglade och uttrycka, att finna vilken slags inprägling som ska användas vid vilken tidpunkt. När du går in i dina perioder av meditation och koncentration i detta arbete, lyssna in dig själv, in i dina själsrörelser. Instruera ditt psykes djupaste skikt att du vill uttrycka på ett lämpligt sätt och att du också efterfrågar och önskar en medvetenhet om när du ska inpräglade och när du ska uttrycka och hur detta ska göras. Be om inspiration att veta i vilken utsträckning ditt viljemässiga sinne måste vara verksamt och när du behöver släppa ditt viljemässiga sinne och låta dig flyta och observera vad som kommer upp. Denna jagförnimmelse, där du litar på dina själsrörelser, kommer att finnas i samma grad som du övervinner tröga själsrörelser som i falska rädslor och på falska grundvalar vill hindra dig från att göra just det.

Detta är anledningen till att det överkliga problemet som du slåss mot, med dess åtföljande falska rädslor, håller dig borta från det dynamiska livet som denna väg resulterar i.

Upptäck detta samspel, mina vänner. När du väl är förtrogen med samverkan mellan den viljemässiga inpräglingen samt själsrörelsen som uttrycker djupt inifrån, kommer du att finna en djup harmoni och anledning att lita på ditt innersta jag. De kreativa krafterna, de positiva aspekterna som du tidigare inte riktigt kunde uttrycka, kommer alltmer att vägleda dig mot ljuset du söker. Du kommer att fortsätta att växa, att lära dig och vidga dig själv och den meningslösa kampen kommer att avslutas.

Finns det några frågor om detta ämne?

FRÅGA: Skulle du säga att handlingen att tömma består i att överlämna det yttre jaget som säger: ”Jag befinner mig i en förvirring, jag ber att från min högsta vilja och högsta intelligens få veta vad sanningen är i detta?” Och att inprägling är att förena, att identifiera sig med denna inre intelligens, detta sanna, högre jag, genom att agera i enighet med kraften när den kommer från källan – utan att förvränga, utan att skapa bilder, utan att begränsa? Är det så det går till?

SVAR: Det är helt riktigt. Vad jag sa är i själva verket just detta. Du måste vara delad inom dig så länge du befinner dig i denna falska kamp som vilar på en innehållslös grundval – och jag använder avsiktligt en sådan stark term. Du kommer att inse att var och en av dina bilder, om de granskas ur denna synvinkel, har en innehållslös grundval. Denna falska kamp gäller inte bara motivationer – energiströmmar som går i motstridiga riktningar – utan separerar dig också från det högsta jaget. Visdom, intelligens, styrka, lycka, kärlek, överflöd – allt gott som finns i universum finns i dig. Du kan inte nå denna källa, som är så nära, om du inte inser den falska kampen och förstår den. Detta kan endast ske när du vänder dig inåt och tillåter dig att lyssna på dina själsrörelser. Om du inte efterfrågar att denna källa ska manifestera sig, förblir du ovetande om den. Din yttre, viljemässiga intelligens måste locka fram denna djupa intelligens. En integrering kommer att ske. Den yttre och inre intelligensen kommer att förenas efter att allt material som håller dem separerade har absorberats. Detta är målet. Så länge människor hyser falska idéer är den ursprungliga enheten tudelad. Det finns en uppsättning intelligens på vardera sida, så att säga. Dessa kan smälta samman när den yttre, medvetna intelligensen avsiktligt sträcker sig mot den inre, ännu dolda intelligensen och avlägsnar de falska elementen som har skapat tudelningen i första hand. Detta mål kan endast uppnås genom en sådan väg som jag visar er.

Jag skulle vilja ta en vanlig situation för att demonstrera detta. Låt oss anta att du är trött, deprimerad och känner en hopplöshet, att du befinner dig vid randen av att ge upp dina ansträngningar eftersom din kamp inte ger någon lättnad. Du har ingen önskan om att ge upp, men

du kan helt enkelt inte se på vilket sätt du ska söka. Denna stagnation är ett resultat av att dina energier är inriktade på den omedvetna falska kampen. Vad ska man göra nu? Ge upp kampen på en medveten nivå för att tvinga dig att anamma sanningar som ditt psyke än så länge inte kan absorbera. Den enkla insikten om att den högsta av alla visdomar måste finnas inom dig – även om du just nu inte känner den och kanske till och med tvivlar på dess existens – kommer att öppna vägen. Erkänn ärligt ditt tvivel, men tillåt också möjligheten av att visdomen faktiskt finns inom dig. Även när du tvivlar, är det möjligt att fråga efter vägledning inifrån och verkligen vara öppen för den. Vad som vanligtvis händer, mina vänner, är att ni, när ni undersöker er själva i en sådan situation, inte ens kommer dithän att ni vänder er mot den högre visdomskällan inom er. Det faller er inte in, även om det har diskuterats många gånger och ni känner till dess teoretiska förekomst. Varför inte? Om du tittar djupare i ditt inre, kommer du att upptäcka att du i sådana stunder inte vill tro att denna högsta källa av intelligens och skönhet existerar inom dig. Av någon underlig anledning slåss du mot att erkänna den. Så länge det finns någonting inom dig som inte vill acceptera den möjligheten och så länge du är omedveten om det, kan du inte ge upp den falska kampen.

Du måste fastställa den lilla rösten som säger nej till möjligheten av sitt eget högre medvetande. Denna negativa röst skräms till och med av den förunderliga sanningen att du inom dig bär allting du behöver och möjligen kan önska.

Mina vänner, jag menar inte att man kan komma till sådana insikter utan hjälp. Självklart inte. För att finna denna fullkomliga källa, är hjälp nödvändigt. Eftersom en sund balans mellan att uttrycka och inpräglade inte innebär det ena kontra det andra, innebär således inte en sund balans mellan att acceptera hjälp och att acceptera eget ansvar det ena kontra det andra. Dessa är inte ömsesidigt uteslutande, utan interagerar i ett harmoniskt samspel. I den grad som du lär dig det harmoniska samspelet, blir ditt innersta jag i båda fallen ditt yttre jag. Det finns inte längre någon separation eller konflikt mellan dem. Det överlagrade intellektet, den yttre intelligensen, fylls med, motiveras och rörs av den inre källan till allt, den ursprungliga källan till allt – som existerar i dig. Detta får aldrig, aldrig glömmas. Den existerar inom dig just nu och är omedelbart tillgänglig. I den grad som du vet om detta, i samma grad kan den uppenbara sig.

FRÅGA: Vad du just har uttryckt stämmer mycket väl in i det stadium som jag för närvarande befinner mig i, det stadium som vi ägnar oss åt i mitt privata arbete. Jag har en känsla av att jag är rädd för eget ansvar. Stämmer det?

SVAR: Ja, verkligen. Detta stämmer med den fas som många av mina vänner nu befinner sig i. I ditt fall finns det, som du mycket riktigt förmodar, en stor rädsla för det egna ansvaret. Rädslan är naturligtvis helt oberättigad. Det kan hjälpa dig om jag visar följande: Eftersom du är rädd för det

egna ansvaret, är du ständigt beroende av omständigheter utanför din kontroll. Du känner dig därför hjälplös. Du känner dig som ett löv i vinden, där du inte har någon makt över livet och omständigheterna. Så mycket vet du. Men för att förstå detta lite bättre, är det viktigt att känna en resonans i vad jag sa i kväll. Du är så rädd för att erkänna den högsta källan till allt, nyckeln till all skönhet, för att du känner att detta på något sätt skulle innebära att vara felaktigt högmodig. Du är rädd för att blotta övervägandet av en sådan möjlighet skulle innebära att du överskattar dig själv, att du ger dig själv en uppsyn som du inte förtjänar. Möjligheten av att du kan hysa sådana krafter inom dig, skulle kunna innebära en grov övervärdering. Det är detta som du är rädd för. För att vara ett duktigt, lydigt barn, förnekar du denna möjlighet. Du är rädd för högmodet som du kan straffas för, liksom för besvikelsen. Du tar inte risken att bli besviken och därför kan du inte få reda på sanningen om det. Ringer det en klocka? [Ja. Det hjälper mig.]

Kanske kan du nu närma dig detta problem med en ny förståelse. Fråga dig själv: "Är jag villig att ta en chans? Jag kan inte ligga sämre till än vad jag gör nu. Jag behöver inte ett oberättigat hopp. Även om mitt tvivel – att jag inte har dessa förmågor och den här källan inom mig – skulle vara berättigat, är det bättre att veta och gå vidare därifrån än att ständigt hålla denna möjlighet dinglande som en teori som jag inte någonsin vågar utforska." Engagera dig med andra ord ärligt i problemet med ditt tvivel. Så länge du tvivlar och inte ger den positiva sidan en chans, engagerar du dig inte ärligt. Hur kan ett problem lösas, eller lösas upp, om man inte ger det varje möjlighet genom att fullt ut engagera sig i det? Det fulla, ärliga engagemanget finns i att pröva det om och om igen. En sådan rättvis prövning kan inte avslutas i övermorgon, eftersom alltför många missuppfattningar och falska rädslor täpper igen kanalen. Att ge det en fullständig möjlighet innebär att medvetet sträcka sig inåt för att kontakta källan, för det omedelbara syftet av arbetet på denna väg, av att förverkliga sig själv, av att leva kreativt. En ärlig prövning innebär en inställning som uttrycker "Jag ger möjligheten varje chans". Den säger inte nej till den innan en sådan chans ges, i det felaktiga antagandet att en besvikelse då kommer att göra mindre ont. Bortsett från det faktum att det inte är så, är det oundvikligt att bli besviken när du förnekar något innan du öppenhjärtigt försöker.

Du, och så många människor, befinner sig ständigt i en negativitet för att de inte vågar ta reda på, en gång för alla: "Är det positivt eller negativt? Är det sant eller inte sant?" De negerar innan de hittar en sann grund för att acceptera, då de är så rädda för att deras acceptans kan visa sig vara en besvikelse. Detta är en mycket allmän situation. Ha modet att anta möjligheten av ett positivt alternativ.

FRÅGA: Du talar om det yttre jaget som "barnet". Är det inte själva livets essens att barnet måste mogna? För att en mognad ska kunna äga rum, för att detta växandemönster ska förverkligas, måste det finnas den här övergången, den här föreningen med det högre jaget?

SVAR: Ja. Det kan dock vara missvisande att tro att barnet nödvändigtvis är det yttre jaget. Detta behöver inte alltid vara korrekt. Barnet existerar mellan en överlagrad, eller delvis överlagrad, intellektuell mognad och den högsta källan till all visdom och lycka. Det lever mitt emellan. Det är inte helt det yttre eller det inre. Det är relativt i förhållande till betraktarens position. När det betraktas ur den yttre mognaden, från den nivå där du vet bättre, utgör barnet med andra ord det inre. När det betraktas ur det innersta verkliga jagets synvinkel, utgör barnet det yttre. Det är viktigt att förstå detta. Den yttre mognaden kan delvis vara en genuin, integrerad mognad, varvad med en falsk, överlagrad, intellektuell mognad – inte befäst av känslomässig upplevelse i vissa avseenden. Den yttre mognaden måste försöka alliera sig med det verkliga jaget i strävan efter att lära "barnet" sanningen. Den yttre mognaden får inte förväxlas med det verkliga jaget. Den når en viss nivå, men där den nivån upphör, måste uttryckandet som jag talade om komma. För att det envisa, förlorade barnet, i sin fulla irrationalitet och okunskap, ska växa upp, måste det lära sig vad som är sant och vad som är falskt.

Många av er ser delvis den här felaktiga slutsatsen, men den är fortfarande en slumpartad insikt. Hela det felaktiga antagandet – att problemet i sig inte existerar – förbises ofta. Denna förståelse behöver uppnås.

Jag säger, mina vänner, närhelst du verkligen har fastnat på denna väg – när du befinner dig i stor oro, i ett motstånd som tycks vara oöverstigligt – kan du vara helt säker på att detta grundar sig i en felaktig slutsats. Du är oproportionerligt rädd för något som inte existerar. Ingenting sant behöver någonsin fruktas på ett sådant sätt. Varhelst du har gjort framsteg på denna väg, har du upptäckt att det är så. Du har funnit bevis på att dina faktiska brister aldrig framkallar denna slags förtvivlan. Förtvivlan är ett resultat av en osanningsenlig dom som du har uttalat mot dig själv eller världen. Den är kopplad till ett överkligt problem. Även om detta faktum redan har konstaterats av vissa av er, kan ni olyckligtvis glömma det till nästa gång, tills ni återtar det på nästa nivå.

Må detta material – föredraget, liksom svaren på era frågor – ge en ny drivkraft till alla ni som arbetar så hårt på er väg för att förverkliga er själva, att bli den du verkligen är. Må ni upptäcka inom er det som ni felaktigt trodde var långt borta.

Mina käraste vänner, var välsignade. Må dessa välsignelser, som är en verklighet, nå allting inom er som behöver aktiveras för att finna er själva. Var i frid! Inse sanningen, som är så befriande, att det inte finns något att vara rädd för, att rädsla och olycka beror på misstag. Var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16